

בו:

11

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

ל א טוֹשֵׁעַ יִיד סִימָן
רַכֵּט סַעֲרִיף ג:
למ ב תי' פ"ח תהל'
נדרים הל' ז סתנ
לנצין רמב טוֹשֵׁעַ יִיד
סִימָן רַכֵּט סַעֲרִיף ט:

הגהות הב"ח

(ב) נם' מותרין הימנן
ולתפלה אסורין: (ג) דש"י
ד"ה וזהו אחרת וס'
סמיו וסמיו אסורין
וראבא מריר כולן מותרין
ולתפלה אסורין
לאוקראם כדבריה רבא
ההוא לא א"ר ירמיה
מסיפא דסיפא אלא
מסיפא דירושא דנבטין
אסורין יבנה: (ד) ד"ה
אלא וס' דלא קפיד אלא
דרדיושא קפיד: (ה) ד"ה
מש' לאו וס' וביה
מסא: (ו) ד"ה מרין וס'
מסא: (ז) מש':

תוספות

[illegible]

שהוא מעמיד דבריו הוא כללד מותר וכו'ן אסורין: אלא סיפא. כלומר מיתעמא אי דאמר ליה וזהו כלומר שנחמלה אמר לכולם שעבכשו אומר ליה וזהו וכי קמי נבדחיה ליה וזהו אדבריו אחרונים קמי ר' עקיבא הוה במיהא חזי במשנה אפי' רבנן מודו. וליכא למימר דאמר ר' יודן לדרבנא חזי בבי קמאי מתעשה לרבא נמי תרי בני קמאי מתעמיד אלא דרשא שאומר בתהלה ונלכסון כולס ומיתעמא כשאמר בתהלה ולכסון ליה וזהו דאמר למימר הכי דנשלמא לרבא תריויהו דאמר מפרט כלל שני הוי אלא לרבא דליה ליה אוקמתא אלא במעמיד תרתי במעמיד למי ל' אלא ודאי רשא במעמיד ומיתעמא במשנה וכו'ן שכן קמי מיתעמא דהיינו קמאי דר"ע הוי ולא רשא דקמי כיזא אמר ר"ע הוה במשנה אפי' רבנן מודו. והוא הדין דהוה ליה לאקשו' מסיפא דקמי האחרון מותר וכו'ן אסורין ויהי' משכחת לה לר"ע הוה אמר' דאפי' מעמיד שרי אלא דקמי דמיתעמא דאמר ליה לא נכר ליה עי' סיפא. ונראה ציני דהיינו טעמא דכ' אמר' בשלמא לרבא קרינא למיתעמא רשא וי' אמרין אלא לדידן קרינ' למיתעמא סיפא משום דלרבא מיתעמא ויורשא בחד גוונא דהיינו במשנה ומשום הכי קרינ' לכו למריוהי רשא ולדודיה ליכא אלא מרי בני נבדחיה דהיינו תרי גווי קמאי במשנה וסיפא במעמיד אלא לרבא דלג לאפשר

[illegible]

אלה סיסמא. דריש דאמר ליה ולמה הוית הראשון הותרו כוון דקדמתי ליה ורבי עקיבא היא ולא רבנן דקדמתי בידי א"ר עקיבא וכו' ומשמע דפליגי רבנן עליה: **והא אמרם.** היבא דלמחר הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין (ג) כוון מותרין. והשתא לא דייק סיסמא אלא סיסמא

לדברי הכל דבכולן מוסרין ליכא מחל
דפליג אפילו ר"ע אבל הכא דקמני
הומרו כולן רבנן פליגי עליה: **אמר**
ליה רבא לרב פפא ולרבא מי ניחא
סיפא. דסיפא דקמני וכולן אסורין
בנמי מוקים לה דלמך לכולם: **דין**
הוא רשעון ודין הוא אחרון. הא
לכולם קמני סתם ומאי רשעון
ומאי אחרון איכא דקמני האחרון
מוחר וכולן אסורין: **אלא אמר**
רבא. האם ממעריצא להדין דלא
קפידא כלל ו' דסיפא דקמני רשעון
ואחרון לא משמע דקמני שאני נהנה
לה ולמי: **אלא כגון שפליג עליה בזה**.

דמעיקרא אמר קונט שאני נהנה לה
והדר אמר פלוני יהא אסור כפלוני
שדדתי ופלוני השלישי יהא אסור
כשי לפיכך קמתי והמר האשון
הומר כולן שטולן תלוין צו הומר
האחרון האחרון מומר וכולן אסורין
שהרי האשון והאמצעי לא נתלו
באחרון לפיכך לא הומר השנים
בזהירו של אחרון: **דיקא נמי.** דהיינו
הוא דקמתי הויא צרימא: **הוסר**
האמצעי הימנו ולתמסא מוסר. והיינו
הוא והאחרון שחלי צו מומרים:
ממוט ולמעלה. היינו הראשון אסור

לפי שהן תליות בו והוא אין תלוי בהן: והלא הכופרי. ככל שז' אומר
מקום: הוסיף כופרי. שלא נדר אלא מאותו שהוא רע ללב ולא
כופרי: והסירו דבר מאי. דקסבר נדר שהוסיף מקצתו הוסיף כולו:
מאי לא דאמר ר'י יסין יודע שהכופרי יכלול כל היסין אומר כל
הכללים אמרין וכופרי מוסר. דהיינו דומיא דלכא אסורין חזן
מאבא ואפי' הסירו ר"מ בכל הכללים וקשיא בין לרבה בין לרש
לפיו לרבה ככולם לא פליגי דאסור והלא שרי ר"מ היכא
דאמר ככולם ולרבה קשיא דאמר ככולם פליגי (ו) דב"ש דאשרי
מכריל לא ר"מ: מריך לא כגומר אילו היסין יודע שהכופרי יכלול
לכל היסין אומר ככל פלוני ופלוני אסור וכופרי מוסר. דהיינו פלוני
ופלוני ולהכי קא שרי ר"מ והיינו דרבה דאמר פלוני ופלוני דברי
הכל מוסר (ו) דר' מאיר אליבא דרבי עקיבא ואליבא דרבנן קא שרי
כגומר אליבא דר'ה דהא דר'ה מוסר. ותרווייהו גריד' המור"ה:
גמ'.

י מאיר: לא ס"ל כחיהו אלא כנ"ה ואפילו במעמיד שרי דנשי
ושלמים דלבו בשאטי חסר באומר חזן מן אבא ס"ל דגבמרי
התין לא דלבו במעמיד עקוב אלא במשנה לרבה רבי מאיר אליבא
דריב מאיר אליבא דרבי עקיבא ולרבא דלמר דבבבב דבבב דבבב
לבו אביר. נראה לי דבמקתו מותר בלא שאלה קאמר כיון שיש
אפילו רבנן עליה. בממיה: אי לרבה רישא לוס ולוה ור' עקיבא.
לא לוס ולוה ודברי הכל. כלומר במשנה. וסיפא כולס ורבנן כלומר
קאמר הותר כולו. ובפולגותא דרבה ורבא כיון "דלכא למימר דהלכתא
היא הוה נקטינן כרבה (לומר) דבמעמיד כולוהן קאמרי ואזוי מותר
דבין וי". מיהו איכא מ"ד דכי אמר דבמעמיד כולן קאמרי דוקא
דאין כאן נדר שהותר מקתו לפי שאזוי לא היה לעולם בכלל
הותר אחד מהן על ידי שאלה והותרו כולן. ואין כן דעת הרמב"ם וי"ל
ההפסד

[illegible][illegible]

גליון הש"ס

הר"ן ר"ה לרבא ורשא
ו' האבא לשימור וכו'.
ע' ברין יש סוסה דף
חלל ונ"ע:

פירוש הרא"ש

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones